

KVAJEKAGE OG KVAJEBAJER – VELBEKOMME

Titel: Fejl?!

Undertitel: Et opgør med nulfejls-tyranniet og den usunde præstationskultur

Forfatter: Rebekka Bøgelund

Sprog: Dansk

Forlag: Muusmann Forlag
ISBN 978-87-93679-91-7

Sider: 221

Udgivet: 2019

DET ER ET SPØRGSMÅL OM AT TILEGNE SIG DEN VIGTIGE EVNE AT KUNNE GENNEMANALYSERE ET PROJEKT, SÅ ANTALLET AF FEJL BLIVER MARKANT LAVERE. DET KRÆVER, AT VI ALLEREDE FRA BØRNEHAVEALDEREN LÆRER VORES BØRN AT TÆNKE KREATIVT, OG AT VI MÅLRETTET TRÆNER DERES MINDSET, SÅ DE TØR TÆNKE SKÆVT, MEN SÅ DE OGSÅ KAN MODTAGE FEEDBACK PÅ DERES PROJEKTER OG SE EVENTUELLE MANGLER.

Allerede da jeg som meget ung mand, iført lidt for store overalls og med blækket kun lige tør på lærlingekontrakten, første gang ”nød” kvajebajer havde jeg svært ved at forstå konceptet bag kvajekage og kvajebajer. Det var længe før jeg vidste noget om kvalitet og arbejdet med at opnå effektive processer. Kendskabet til værktøjer som 5xhvorfors og begreber som ”root cause” og nulfejlskultur lå endnu mange år ude i fremtiden for mit vedkommende.

Vi ti lærlinge havde noget længere snor før vi blev ”idømt” kvajebajer, men for svendens vedkommende skulle der ikke meget til. Jeg iagttog hvordan dette førte til, at der blev dækket over fejl, og jeg undrede mig over, hvorfor f.eks. en misforståelse af en tegning automatisk var svendens skyld og ikke faldt tilbage på ham, der havde udarbejdet en tegning der kunne misforstås. Hvorfor var der ingen der interesserede sig for at forhindre ”fejlen” i at opstå igen? Der blev ikke foretaget nogen form for analyse eller registeret omkostninger. Bare smid det i brokkassen og frem med øljernet. Langt senere hørte jeg om virksomheder, hvor man fejrede både succeser og fiaskoer. Hvor det var helt ok at fejle, og hvor kagen kom på bordet som fejring af, at man nu havde ændret processen, sådan at denne fejl ikke kunne opstå igen. Man havde lært og udviklet sig.

Fokusering på at ”vi vil ikke have fejl” (nulfejlskulturen) er i mine øjne helt forkert, og meget mere skadelig end gavnlig. Helt sikkert vil jeg gerne have, at piloten har styr på sine sager, og at kirurgen ikke laver fejl, når det er mig der ligger på bordet. Men grundlaget for at flyvning i dag er den sikreste transportform, der findes, er netop at de fejl, der altid vil opstå, gennemgås minutvist og at der efterfølgende indføres processer for at undgå, at de kan opstå igen. Hvis piloten blev idømt kvajebajer, når der skete fejl indenfor flyvning, og i øvrigt blev der ikke gjort mere, ville flyvning have et sikkerhedsniveau, der ville gøre mig betænkelig ved nogensinde igen at begive mig mod Kastrup. Sådan er det heldigvis ikke.

Denne bog handler om at slippe fri af nulfejlskulturen, at turde turde, at forstå at vejen mod udvikling og succes er brolagt med fiaskoer. Vi skal omfavne fejlene. Bogen beskriver, hvordan vi kan skabe en kultur, hvor vi gør vores allerbedste, men også er parat til at lære når det alligevel går galt. Vi skal undervejs sikre os at de fejl og fiaskoer, der er nødvendige for udvikling og læring, til gengæld ikke er fatale. Vi skal ikke være dumdristige, men tage afmålte risici for at opnå succes. (Er der en enkelt udover mig, der kom til at tænke ISO 9001:2015?).

Bogen bygger, som mange bøger gør for tiden, på interviews og samtaler med mange kendte og mindre kendte personligheder, som alle har erfaring med enten at nedbryde nulfejlskulturen, eller de kedelige konsekvenser af samme. Bogen kommer langt omkring. Fra de unge og det pres der er i uddannelsessystemet for at alle skal have 12, og hvordan selve karakterskalaen er en nulfejlskultur i sig selv. Videre til dit tankesæt og hvilken betydning det har for din succes, og endelig noget om lederskab og feedbackkultur. Med andre ord, meget interessant læsning i denne bog.

God læselyst
Henrik